

Popis Ubistava u Srbiji

Author: [Srdjan Staletovic](#)

Od pocetka rata sa Hrvatskom, vise od 500 ljudi je ubijeno u Srbiji. Policija ili ne zeli ili je nesposobna da resi ove zlocine.

Dok su diskusije o mogucim motivima i pociniocima spektakularnog ubistva najcuvenijeg kriminalca Srbije Zeljka ("Arkana") Raznatovica u toku, bojazljivo se postavlja jedno pitanje: "Ko je sledeci?"

Nakon ubistva coveka u ciju je zasticenost malo ko sumnjao u Srbiji se vise niko ne oseca sigurnim. Arkanovo ubistvo je bar petstoto nereseno ubistvo u Srbiji za manje od sest godina. Placene ubice, atentatori, nezadovoljni ratni veterani i razocarani kriminalci postali su jaki koliko i drzava. Niko se ne oseca bezbednim a neki se cak i pitaju ko sada vlada Srbijom.

Rezim u Srbiji nije spreman da javno prizna svoju slabost pred narastajucim kriminalom. Medjutim, Vladan Batic, celnik srpske Demohriscanske stranke uputio je zahtev za ostavkom ministra policije Vlajka Stojiljkovica i ministra pravde, Dragoljuba Jankovica.

"Okolo 500 ubistava u Srbiji ciji pocinioci nisu otkriveni, ozbiljno dovodi u pitanje opstu bezbednost u Srbiji i sposobnost rezima da sacuva svoje gradjane", kaze Batic. On jos nije dobio odgovor bilo od vlade ili drugih politickih partija.

Samo u toku 1999. godine pet policajaca ubijeno je na teritoriji Beograda. Ubice dva niza policijska inspektora i jednog policajca pronadjene su za manje od 24 casa, ali ubice dvojice visokih policijskih inspektora jos nisu otkrivene.

Obrnuto od ocekivanog, sto je zrtva visa na drustvenoj lestvici manja je mogucnost da ce policija izvesti pocinioce zlocina pred sud. Pukovnik Dragan Vlahovic, pomocnik nacelnika Uprave kriminalisticke policije ubijen je 11.marta na ulasku u sportski centar Kosutnjak u Beogradu. Pocinioci nisu nikada uhvaceni.

Nisu uhvacene ni ubice Radovana Badze Stojcica, sefa srpske tajne policije, koji je brutalno ubijen u beogradskom kafeu "Mama mia" 1997. godine. Policija jos uvek nije otkrila ubice potpukovnika Dragana Simica, nacelnika policijske stanice beogradske opstine Savski Venac. Simic je ubijen 8.jula 1999. ispred kuce u kojoj je ziveo.

Beogradski publicista i hronicar dogadjaja iz sveta podzemlja, koji zeli da mu se otkriju jedino inicijali Z.J., izjavio je za IWPR: "Broj ubijenih policajaca je u cudnoj srazmeri sa brojem pobijenih kriminalaca u Srbiji". Ovaj izvor tvrdi da medju policajcima i kriminalcima postoji "kodeks vrednosti".

"Otprilike sedam do deset 'laksih' kriminalaca strada kao kontramera za ubistvo jednog nizeg inspektora. Nakon ubistva nekog viseg policijskog funkcionera na red dolaze 'krupni' kriminalci. Odluku o rangiranju kriminalaca, velicini grehova i verovatno vremenu i mestu napada donose centri odlucivanja koji verovatno izgledaju slicno i kod policije i kod mafije", tvrdi Z.J.

U toku proteklih dvanaest meseci Beograd je bio mesto vise spektakularnih ubistava, sa zrtvama na koje se pucalo u glavu i iz blizine: Predrag Ikic kockarski mag Beograda; Zoran Koca Kovacevic suvlasnik nekoliko kockarnica u Srbiji; Dragan Ugar Ugarkovic nekadasnji pripadnik Legije stranaca; Zoran Sijan "kralj" beogradske mafije. Sijan je ubijen posle prvog sumraka 27. novembra 1999. godine dok je zaustavljao auto pred crvenim svetlom na jednom semaforu u centru Beograda. Nijedan pocinilac nije

pronadjen.

Ubistva policijskih inspektora i srpskih kriminalaca su po nekim karakteristikama slicna. U najvećem broju slucajeva rec je o napadacima u paru. U vise od 90 odsto ubistava primenjeno je automatsko oruzje tipa "heklar" za koje se misli da je upotrebljeno protiv Arkana i kratezi. U nekoliko slucajeva upotrebljen je pistolj velikog kalibra. Dok dva napadaca ispaljuju rafale, treci saucesnik "turira" automobil kojim se oni munjevito udaljavaju sa mesta zlocina.

Vecina ubistava je izvršena danju, odnosno rano ujutro ili kasno poslepodne. Zanimljiv broj je izvršen nocu. U mnogim slucajevima ubistvo je trebalo da bude zapamćeno kao neka vrsta opomene.

Na primer, vlasnik "Dnevnog Telegrafa", Slavko Curuvija izgubio je zivot u sred dana 11.aprila 1999.godine. Na njega je pucano ispred zgrade u kojoj je ziveo na dan pravoslavnog Uskrsa i dvogodisnjicu ubistva Radovana Stojcica. Curuvija je bio blizak rezimskim krugovima, ali je njegov raskid sa vlastima nastupio objavljivanjem teksta "Pismo Milosevicu". Lekcija je bila jasna.

Jos jedna slicnost koja obelezava dosadasnja ubistva u Srbiji je preciznost ubica. Uprkos brutalnoj prirodi ovih napada, veoma se retko desava da dodje do ubistva pogresne osobe ili slucajnih prolaznika. Jedan od izuzetaka bila je Maja Pavic, bivsi novinar TV Studija B, koja je ubijena kada su napadaci otvorili vatru na njenog momka, beogradskog sefa mafijaske grupe iz Vozdovca.

Ona je nastradala sedeci na mestu suvozacu u luksuznom dzipu na koji je ispaljen citav rafal. Napadaci nikada nisu otkriveni. Maja Pavic bila je kuma na Arkanovom vencanju sa Svetlanom ("Ceca") Velickovic.

Prvi talas ubistava u Srbiji poklopio se sa pocetkom rata u Hrvatskoj. Od kraja 1991. godine do 1995. godine u nekoliko navrata su eliminisani krugovi kriminalaca, njihovih pomagaca, saucesnika i "cuvenijih" policajaca.

"Mala bara puno krokodila" izjavio je jedan bivsi beogradski kriminalac u dokumentarnom filmu "Vidimo se u citulji", snimljenom u Beogradu 1994.godine. I sam je brutalno ubijen na jednom beogradskom parkingu malo posle podneva.

Dva se zabrinjavajuca pitanja namecu iz ovog popisa ubistava: ukoliko je u Srbiji oko 500 ljudi ubijeno iz zasede a pocinioci nisu otkriveni, koliko profesionalnih ubica zivi u zemlji? Ko kontrolise njihove aktivnosti?

Penzionisani strucnjak iz beogradskog Instituta za socioloska i kriminoloska istrazivanja, koji je zeleo da ostane anoniman, tvrdi da u Srbiji "postoji kontrola nasilja i ubijanja" koja odredjuje profil i broj pocinilaca.

"U Srbiji postoji staromodni ali cuveni model ruske obavestajne sluzbe koji se slobodno naziva 'model-krug'. Ovaj sistem predstavlja organizaciju u kojoj pocinioci jednog ubistva postaju zrtve sledeceg. Tako se krug kriminalaca suzava jer oni ubijaju jedni druge, a "kvalitet" ubijanja ostaje isti", kaze ovaj ekspert .

Ovaj strucnjak tvrdi da nacin izvodenja ubistava, njihovo planiranje i izbor trenutka potvrđuju da postoji "mozak", odnosno centar koji "kontrolise ubijanje i gospodari njegovim efektima".

Komentariscuci ubistvo Raznatovica u lobiju hotela "Interkontinental" ovaj izvor procenjuje: "Vazno je sada ustanoviti hoće li se na javnoj sceni Srbije ustolicit neki novi Arkan i na koji će nacin verifikovati tu poziciju. Nadam se ne novim ubistvom."

Analiticari rezima jugoslovenskog predsednika Slobodana Milosevica veruju da je najjaca poluga njegove vlasni konsolidovan, dobro obucen i apsolutno lojalan policijski aparat. Medjutim, kako pocinioci oko 500 dosadasnjih slucajeva brutalnih ubistava jos uvek nisu otkriveni, mnogi bi mogli zakljuciti da u Srbiji postoji sila koja je jaca od Miloseviceve policije. Ili policija jednostavno nema interesa da stvari istera na cistinu.

Srdjan Staletovic je redovni dopisnik Instituta IWPR iz Beograda.

Location: [Serbia](#)
[Croatia](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/popis-ubistava-u-srbiji>